

85 anys de Ramon Miravall

Aquest agost, en el qual entrem serà un mes de significació especial per a Ramon Miravall Dolz (Roquetes, Baix Ebre, 1940), historiadors i activista històric de la catalanitat des de Tortosa, donat que el dia 11 arriba als 85 anys.

Ens relacionem de fa gairebé cinquanta anys, des dels temps del Congrés de Cultura Catalana (1976-77) i, per tant, conec bastant bé el que aquest Homenot del Sud ha anat promovent i realitzant en aquestes terres del sud de Catalunya, sobretot tenint en compte, com a tants altres indrets del país, el que suposà la Guerra Civil espanyola, el seu espetec final, la Batalla de l'Ebre (juliol-novembre de 1938), i tot el que va venir després, que fou llarg, dolorós i de ruptura amb la tradició republicana anterior.

El senyor Miravall, l'amic Miravall, està rebent aquests mesos el reconeixement dels seus paisans i d'institucions culturals i polítiques (fundacions, ajuntaments,

consells comarcals, etc.), que saben de la seva llarguíssima dedicació a la renovació dels estudis històrics a Tortosa i del seu ampli compromís cívic amb el renaixement de la cultura catalana en el conjunt de les comarques del sud, fent de pont amb la resta de Catalunya i el nord del País Valencià, en aquesta cruïlla tortosina, marítima, fluvial i terrestre, que tantes esperances de futur generà en els temps medievals.

No n'hi ha per menys. És un homenatge degut. Cronista del seu present històric en els anys de la seva adolescència i joventut, des de Ràdio Tortosa, doctor en Geografia i Història, autor d'una extensa obra escrita (cinquanta volums d'història tortosina i de l'Ebre, relacionada sempre amb Catalunya, Espanya i Europa), de prop de vuit-cents articles, entre història general i local, arqueologia, urbanisme, epigrafia, biografies, etc., d'unes seixanta conferències, aquí i allà, i de diverses pel·lícules, començant el

1966, quan Franco inaugurà a Tortosa el Monumento a la Batalla del Ebro, i visità Roquetes, el municipi natal de Miravall.

A més de l'obra escrita i parlada, caldrà afegir-hi les converses i reunions preparatòries amb altres companys de la seva generació (entre els quals, de manera preponderant, Josep Bayerri Raga - Tortosa, 1944, periodista, arquitecte urbanista, polític i sindicalista) per a tirar endavant quatre grans realitzacions culturals, amb evident rere-

fons de combat polític i territorial, que van suposar l'embranchida popular a la regió de Tortosa: el Centenari del Naixement de Pompeu Fabra (1968), la creació de la delegació d'Òmnium Cultural a Tortosa-Terres de l'Ebre (1971), la celebració, també a Tortosa, de les Festes Populares de Cultura "Pompeu Fabra" (1973) i la creació dels organismes de representació que van donar lloc al Congrés de Cultura Catalana (1976-77), al conjunt de les quatre comarques catalanes de l'Ebre (Ribera, Terra Alta, Baix Ebre i Montsià).

Tot allò va ser un gran esforç col·lectiu, de la petita col·lectivitat de gent conscienciada políticament i culturalment (professors, artistes, poetes i cronistes, arquitectes, economistes, advocats i futurs polítics, entre els quals, i en primer reng, el mateix Miravall), alguns dels quals, des dels anys cinquanta, i seguint l'exemple i testimoni del doctor Manyà (Gandesa, 1884-Tortosa, 1976), sacer-

Xavier Garcia
escriptor

dot, teòleg, professor i canonge, van vetllar "el foc sagrat" de l'humanisme, la fraternitat, la justícia social, la història i les cultures locals, integrant-les en la catalanitat general que, immediatament després del final de la guerra, els distints governs de Franco continuaven estant decidits a anul·lar i, quan no, a manipular i confondre.

Amb el nomenament de delegat territorial de Cultura de la Generalitat a les Terres de l'Ebre (1981-2001), Ramon Miravall va contribuir, també, a què aquells intents del Règim, ni en dictadura ni en democràcia, per més imperfecta que fos, fossin executats.

